UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto modesto co[nfessore]. Cap[itulum]. xi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

nus leuiꝰ. ¶ Tredecimꝰ effrẽ. ¶ Quartodecimus ioſeph. ¶ Quintodecimus ⁊ finis horum iudas. ¶ Poſt iſtos aũt cepit ex gẽtibꝰ in ibi eccleſia cõgregari: ſub helio adriano iꝑatore. Et primꝰ quidẽ ex gentibus ipſius eccleſie ſacerdotiũ ſuſcepit. Marcus martyr ſimul ⁊ eṗs de quo ſupra in eius paſſiõe actũ eſt. xi. kal. nouẽbris. ¶ Secũdus ṽo ſucceſſit aſianus. ¶ Tertius publius. ¶ Quartus aũt maximus. ¶ Quĩtus ṽo fuit iulianꝰ. ¶ Sextus caius. ¶ Septimus iulianus ſecundus. ¶ Octauus capithon. Nonus valẽs. ¶ Decimus volitianus. ¶ Undecimus ſucceſſit narciſſus. De quo ſupra actum eſt in geſtis eius iiij. kal. nouembris: hi oẽs prefate hiſtorie eccleſiaſtice libro. v. ſucceſſiue ponunt. ¶ Duodecimus his ſucceſſit alexãder olim eṗs cappadocie de quo in eius legenda ſupra. xv. kal. aprilis. Et hic martyrio coronatꝰ eſt: vt de eo habetur eccl'iaſtice hyſtorie libro. vi. ¶ Tredecimꝰ ſucceſſit mazabanes. ⁊ de hoc eodẽ libro. vi. ¶ Quartodecimus fuit hymeneus. ¶ Quintodecimꝰ zabdas: ⁊ de his libro. vij. mẽtio fit. ¶ Decimuſſeptimus ſucceſſit cyrillus: de quo ſuꝑ. iij. kal. februarij. ¶ Decimuſoctauus aũt ⁊ vltimus iohãnes: de quibꝰ duobus in libro. xi. mẽtio habetur. Et cũ horum vltimo liber ipſe terminatur.

¶ De ſanctis Ceſaree paleſtine epiſcopis. Cap. ix.

CEſarenſes eṗi illius videlicet ceſaree q̃ eſt in paleſtina: qui i ꝑfato eccl'iaſtice hyſtorie libro ſacri ponunt: ⁊ ſucceſſiue ſibi cõnumerant fuerũt quattuor. ¶ Primꝰ quorũ eſt theotiſtus: de quo habetur libro. vi. ꝙ auditor fuit origenis: ⁊ vna cum ſancto alexãdro hieroſolyme eṗo: omne pene vite ſue tempus ad audiendum ipſum mancipabãt: atq; ipſi ſoli diuinis ſcripturis ⁊ eccleſiaſtica doctrina ſumma magiſterij cõcedebãt. ¶ Secundus fuit domnus: qui poſt breue tempus defunctus eſt. Tertius theotignus qui etiam origenis auditor fuerat. Et de his duobus fit mentio libro. vij. capitulo xviij. ¶ Quartus ſucceſſit agapius: qui multo labore: multaq; diligentia in gubernatione populi adhibita: ⁊ precipue erga indigẽtes paterna prouidentia ferebatur. A quo et vir per omnia prudentiſſimus vita eruditione ⁊ moribus adornatus: pamphilus ipſiꝰ eccleſie preſbyter ſurrogatus eſt: vt habetur libro. vij. eccleſiaſtice hyſtorie, cap. xxviij.

¶ De ſanctis Laodicie eṗis. Cap. x.

LAodicienſes ſcti eṗi q̃ ſanctor numero conſcribunt in premiſſo libro. v. nominatim explicant. ¶ Primus quorum fuit ſocrates. ¶ Scõs euſebius alexãdrinus genere: qui in cã pauli ſamoſateni ad ꝑtes ſyrie cũ veniſſet: ꝙ eſſet i ſcripturꝫ diuinis eruditꝰ a fratribꝰ ſtudioſis velut theſaurus q̃dã repertꝰ vltra nuſꝗ̃ abire ꝑmiſſus eſt: ſicut dionyſius i epiſtolis ſuis ſcribit. ¶ Tertius huic ſucceſſit anatoliꝰ: de quo ſupra actũ eſt in eiꝰ feſto. vi. idus martij. De his agit̃ lib. vij. c. xxvij. ¶ Quartus fuit ſerꝰ eṗs. ¶ Quintus aũt ſucceſſit ſtephanꝰ qui nõ fuit ſctũs. Nam de eo habetur: ꝙ licet eruditione ⁊ eloquẽtia prioribus nõ inferior fuerit: ſed fidei virtute lõge diſſimilis: ſicut ꝑſecutionis ignis ꝓbauit. Nihil em̃ philoſophie in neceſſitate tẽtationis oſtẽdit. ¶ Sextus aũt ⁊ vltimꝰ qui ⁊ ſctũs noiat̃ theodotus vir: nõ ſolum ṽbis: ſed rebus ⁊ virtutibꝰ ornatus. Hic arte quidẽ medicus fuit. Sed ⁊ aiarum a dño tranſlatus eſt in medicinã: vere incõparabilis: qui ſuꝑ omnes pene hoies fide miſericordia ſtudio vigilãtia atq; omnibus optimis inſtitutionibus claruit. In ſcripturis quoq; diuinis laborem ꝗ̃plurimũ geſſit. Hic in pace quieuit. iiij. non. nouembris. Hec prefato libro ſeptimo. cap. xxviij.

¶ De ſancto modeſto cõfeſſore. Cap. xi.

MOdeſtus cõfeſſor vita ⁊ doctrina apd̃ antiochiã claruit tp̃e marci antonij imperatoris. Qui i diuinis ſcripturis nõ mediocriter eruditꝰ magnificẽtiꝰ ceteris aduerſus marcionẽ hereticũ: oẽs ipſius deceptiões ⁊ fallacias: retecto q̃ velabant neq̃tie tegmine denudauit: ⁊ apud ipam vrbẽ in pace q̃euit. Sub ſeuero principe humanitatꝫ debitũ ſoluens. De hoc eccleſiaſtice hyſtorie libro quarto, cap. xxv.

¶ De ſcõ muſano pſbr̃o ⁊ cõfeſſore. Cap. xij.

MUſanus preſbyter ⁊ ꝯfeſſor apud alexãdria eodẽ tp̃e claruit. Cuiꝰ apl'ice fidei ⁊ ſanc doctrie monimẽta ad euſebiũ ceſarieñſ ꝑueniſſe dnr. Eiꝰ etiã fert̃ libellus multa elegantia ſcripꝰ ad q̃ſdã fr̃es qui declinauerãt ad hereſim: q̃ dicit̃ encrati